

การอาพาธของท่านพุทธทาสมหาเถระ

ตั้งแต่ปลายเดือนพฤษภาคมจนถึงช่วงเช้ากลางเดือนมิถุนายน ๒๕๓๖ คนที่ป่วยแล้วดังที่สุดคือท่านอาจารย์ พุทธทาสมหาเถระ ท่านอายุครบ ๘๗ ปี เมื่อ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๓๖ ภายในไม่ถึง ๒ ปีหลังท่านอาพาธหนักถึง ๓ ครั้ง คือเมื่อ

๒๗ ตุลาคม ๒๕๓๔ หัวใจวาย และน้ำท่วมปอด มีอาการหอบเหนื่อย

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ เส้นเลือดในสมองอุดตัน มีอาการจำอะไรไม่ได้ชั่วคราว

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๖ เส้นเลือดในสมองแตก มีอาการไม่รู้สีกตัว

เกิดประเด็นว่าควรหรือไม่ควรนำท่านไปรักษาที่โรงพยาบาล และควรรักษาด้วยเครื่องมือหรือมือน้อยเท่าใด เพราะท่านไม่ยอมไปโรงพยาบาลเมื่อคราวป่วยหนัก ครั้งตุลาคม ๒๕๓๔ โดยใช้คำว่า “ไม่ชอบสังขารหนีความตาย”

ระหว่างที่ท่านนอนไม่รู้สีกตัวอยู่ที่โรงพยาบาลศิริราช สื่อมวลชนทำข่าวเกี่ยวกับท่านทุกวัน ลูกศิษย์ลูกหาก็แจกหนังสือ ธรรมะของท่านอาจารย์เป็นการใหญ่ เรียกว่าขนาดไม่รู้สีกตัว ท่านอาจารย์พุทธทาส ก็ยังสอนธรรมะได้

มูลนิธิโกมลคีมทองได้พิมพ์หนังสือชื่อ ธัมมานุสติ : จาก เจตนารมณ์ยามอาพาธของท่านพุทธทาสภิกขุ เมื่อ ๙ มิถุนายน ๒๕๓๖ และมีการอภิปรายเกี่ยว กับเรื่องนี้ที่ธรรมศาสตร์เมื่อ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๖ โดยมีผู้อภิปราย ๓ คน คือ ส.ศิวัรักษ์ ประเวศ วะสี ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์ โดยมีคุณอรศรี งามวิทยาพงศ์ และนายแพทย์บัญชา พงษ์พานิช เป็นผู้ดำเนินรายการ

เกี่ยวกับการอาพาธของท่านอาจารย์พุทธทาสมหาเถระมีประเด็นทางธรรมะทางการแพทย์ และทางสังคมวิทยา มาก หากนำมาทำความเข้าใจกันให้แจ่มแจ้ง ก็จะเป็นก้าวกระโดด ทางสติปัญญาของทุกฝ่าย

ประเวศ วะสี